

НОВИНИ

... ЕЖЕДНЕВЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ ...

Redakteur - Besitzer
W. Jurukoff.

Varnaer Nachrichten

Varna, den 22. Dezember 1915. 5 Cent.

Японския М-ръ баронъ Като за Германия.

„Нае-фрей-Пресе“, получава от кореспондента си въ Шанъ-Хай (Япония) една рѣчь, която бившия японски м-ръ на вънкашнитѣ работи, баронъ Като е държалъ въ едно партийно събрание.

Неговата рѣчь се отнасяла до европейската война. И говорейки за Германия се изказвалъ както слѣдва:

Ето става вече още единъ път, както нашитѣ съюзници руситѣ, ни молятъ за една експедиция на войски въ помощъ. За подобно нѣщо ние не можемъ нито и да помислимъ, тъй какъ пожара въ Европа не ни засѣга. Между насъ и Германия не съществува почти никакъвъ „Causa belli“; Нашитѣ войски ни сж необходими за нашата земя, тъй не сж на емици, освѣнъ то ва какъ а полза и каква слава може да ни докара една експедиция въ Европа? Какво можемъ ние тамъ да свършимъ съ 100,000 войника? — Нищо. Освѣнъ това отъ гдѣ ще вземемъ многото параходи за прѣнасянето на тази армия? Ние ги нѣмаме, а още повече нѣмаме и нужнитѣ срѣдства за това!

Да допуснемъ, че Германия ще бѣде побѣдена, то г а в а какъ ще може да възнагради нашитѣ жертви? Съ злато ли? Когато самата Германия нѣма да има достатъчно злато да задоволи своитѣ противници. Съ територии ли? Кдѣ? Въ Германия ли? Това изглежда смѣшно. Въ Африка ли? Тамъ нѣмаме абсо-

лютно никакви интереси.

За съжаление е като виждаме каква малка помощъ дава Англия на своитѣ съюзници. Става вече една година отъ начеването на войната, а не е настѣпило още никакво подобрене въ състоянието на войскитѣ на съглашението. Тѣхнитѣ военни срѣдства сж и днесъ все недостатъчни, както бѣха и при самото начало на войната. Оставете руситѣ да помогнатъ на Англия. Тѣ сж подходящи помощници, отъ колкото ние. Ние ако даваме на Русия муниции на ефтени цѣни, ние съ това изпълняваме нашия дългъ. Едно по натайшно задължение, спрѣмо Англия, съгласно нашитѣ споразумѣния, не ни се налага. Причината Англия да се чувствува днесъ слаба се дължи на неиня прѣкаленъ индивидуализъмъ.

Какъ патриотично бѣше настроенъ нашия народъ прѣзъ войната между Китай и Русия. И въ тази война се лирѣшаваше съществуването на Англия? Изглежда, че за това въ Англия не си даватъ отчетъ. Въ всѣки случай, тази война ни служи за доказателство, че Германия е много по високо поставена отъ колкото своитѣ противници.

Б. Р. Тѣй говори този Баронъ Като, за когото англичанитѣ искагъ да кажатъ, че е: „Англичанитѣ повече отъ англичанитѣ“ и че прѣзъ 1914 г. бѣше толкова убѣденъ въ побѣдата на Англия, че обяви войната на Германия.

БЛАГОДАРНОСТЪ.

Г-нъ Д-ръ Боевъ, Варненски окръженъ управителъ, благодари на всички роднини, приятели и познати които изказаха своитѣ съболезнования по случай скѣпата загуба на обичната му майка

Домна Недю Боева

и придружиха тѣлнитѣ ѝ останки до вѣчното жилище.

Варна, 6 дек. 1915 г. ОТЪ СЪИСТВОТО Д-РЪ БОЕВИ.

An unsere Leser.

Die Zeitungsagentur W. Jurukoff teilt mit, dass man bei ihr folgende Zeitungen finden kann: „Neue freie Presse“ „Neues Wiener Tagblatt“, „Kölnische Zeitung“ u. „Frankfurter Zeitung.“ Um Betrüge von Seiten der Verkäufer zu vermeiden, wird gebeten, genannte Zeitungen im Bureau (Preslawskastrasse beim Kaffehaus Balkan) zu kaufen, indem man die verschiedenen Ausgaben verlangt.

Двѣ мобелирани стая съ жилище за прислугата, се търси, германски Капитанъ. Прѣдложенията да се отправятъ до редакцията подъ W. St. 21. 2—2

Интелигентенъ г-нъ владѣющъ нѣмски и френски езици, търси приятна дама, владѣюща английски за взаимно изучаване на нѣмски и английски.

Прѣдложение адресъ: Postrestant „Licencie“

Рекламирайте чрѣзъ „НОВИНИ ВАРНЕНСКИ“.

ZUR LAGE.

Die Salonikifrage ist noch nicht gänzlich entschieden, jedoch kann man das Komende schon voraussehen. Die Zeitung „Makedonia“ meldet, dass die Befestigung Salonikis von Seiten der Anglo-Franzosen, angefangen hat. Die griechische Regierung ist damit sehr unzufrieden. Die Missverständnisse zwischen Griechenland und der Entente sind noch nicht beigelegt. Man sagt, dass bei einem Versuche der Anglo-Franzosen die Operationszone zu vergrössern, zwischen griechische Soldaten und solche der Anglo-Franzosen Waffenzwischenfälle entstanden sind. Man versichert, dass die griechische Regierung bei der Entente, ihre Einrede gegen die Befestigung Salonikis getan hat.

Die Zeitung „Utro“ veröffentlicht folgende Depesche aus Athen:

Im letzten Ministerialrat ist entschieden worden, den verbündeten deutschen und bulgarischen Heeren zu erlauben, die serbisch-griechische Grenze zu überschreiten und die Anglo-Franzosen auf griechischem Territorie zu verfolgen. Diese Entscheidung wird allen kriegführenden Mächte mit einer Verbalnote angekündigt werden.

Bis zum letzten Moment weiss man noch nichts Bestimmtes über die Wahlen

in Griechenland, jedenfalls teilt eine Meldung aus Athen mit, dass die Wahlen keinen Einfluss auf die auswärtige Politik Griechenlands ausüben können, da sich das Kabinett Skulidis den Erfolg gesichert hat. Andererseits setzt die griechische Regierung die bisherige Politikführungsweise immer fort, d. h. die Politik je nach den Umständen zu führen.

Die rumänische Ministerkrise scheint eine Entscheidung zu Gunsten der Mittelmächte zu nehmen; man versichert, es sei überhaupt ausgeschlossen, dass Rumänien jetzt, nach dem Vernichten Serbiens, sich gegen die Zentralmächte erkläre.

General Frenschs Meinung.

Ein Telegramm aus Lugano meldet, dass sich General French über die Salonikifrage wie folgend geäußert hat: Mit der Entscheidung Saloniki zu besetzen, geben wir den Bulgaren einen Grund, ihren Vormarsch gegen Saloniki fortzusetzen. Von den Deutschen unterstützt, werden die Bulgaren bald in Saloniki ankommen und werden diese Stadt nicht verlassen, bis sie von Griechenland den Ersatz für die neuen Opfer erhalten. Mit unserer Expedition nach Saloniki erleichtern wir nur die Aufgabe unserer Feinde.

**

Deutsche offizielle Nachrichten.

(Durch die Funktelegraphiestation in Frangha.)

Berlin, den 21. Dezember.

Grosses Hauptquartier:

Das Feuer unserer Küstenbatterien vertr. feindl. Monitore, die gestern nachmittags Westende beschossen. An der Front lebhaftere Artillerietätigkeit, mehrere erfolgreiche Sprengungen konnten von unseren Truppen ausgeführt werden. Eines unserer Flugzeuggeschwader griff den Ort Poperinghe an, in dem zahlreiche Verbindungen des Feindes zusammenlaufen. Ein englischer Doppeldecker wurde im Luftkampfe bei Brügge abgeschossen, die Insassen sind tot.

Oestlicher Kriegsschauplatz: Die Lage ist unverändert.

Berlin, den 21. Dezember.

Balkan-Kriegsschauplatz:

Bei den Kämpfen nordöstlich der Tara sind, wie nachträglich gemeldet wird, 3 Gebirgs- und 2 Feldgeschütze erbeutet worden. Gestern fanden bei Mojkovac weitere für die österreich-ungarischen Truppen günstige Kämpfe statt. Mehrere Hundert Gefangene wurden ein-

gebracht. Von den deutschen und bulgarischen Heeresteilen nichts Neues.

Lugano, den 21. Dezember.

Während das Interesse der ganzen Welt auf die Entwicklung der griechischen Frage gerichtet ist, sind die Meldungen von dort weiter unklar, oft widersprechend. Die Unklarheit der dortigen Lage ist erklärlich. Wie verworren offenbar die Lage ist, geht aus einer Meldung des Korrespondenten Magrini an den Mailänder Secolo hervor, dass nämlich der Personenzug von Saloniki nach Bulgarien täglich auch ein neues Lager der Ententetruppen durchfährt. Nach anderen Nachrichten gedenken die Engländer und Franzosen, demnächst nicht nur Saloniki, sondern den ganzen von Griechenland geräumten Teil Mazedoniens in Besitz zu nehmen. Mit dieser rücksichtslosen Art der Entente, über neutrales Gebiet brutal zu verfügen, würde die Mailänder Nachricht übereinstimmen. Immerhin deuten andere Nachrichten darauf hin,

dass Griechenland die Missachtung seiner Souveränität bitter empfindet. So besagt eine Pariser Meldung, dass neue Differenzen zwischen dem griechischen Generalstab und der Entente ausgebrochen, weil die Entente grosse Bewegungsfreiheit für die Truppen fordert. Der Pariser Matin teilt mit: Die Meinungsverschiedenheiten erstrecken sich auf Eisenbahnen, Telegraphen; aber auf der Linie Saloniki-Doiran soll das Personal rein griechisch geblieben sein, obwohl die Entente das Gegenteil wünschte. Inzwischen protestiert die griechische Regierung gegen die Behandlung der griechischen Schiffe Dirfia und Pandia, Rallia, die von der griechischen Regierung für Verfrachtung amerikanischen Getreides requiriert, erst Algier angehalten und dann die Erlaubnis zur Kohleneinnahme erhielten, am folgenden Tage aber wurden sie wieder festgehalten.

Auch Corriere della Sera giebt eine Schilderung der Misslichkeiten zwischen den Ententetruppen und den griechischen Soldaten, zwischen die Beziehungen keineswegs als freundschaftlich geschildert werden.

Мѣстна хроника

НА 5 ТОГО въ 2½ часа стана погрѣбението на майката на г-нъ д-ръ Т. Боевъ, варненски окр. управителъ — **ДОМНА Н. БОЕВА**, обична и уважавана отъ всички граждани. Погрѣбението на останкитѣ ѝ стана най-тържественно и съ небивало до сега мнозинство, на което присѣтсвуваха духовенството начело съ Негово Високопрѣусвещенство митрополитъ Симеонъ, консулското тѣло и висшето офицерско общество начело съ г. генерала на Укр. пунктъ и множество почитатели, висши граждански чиновници и търговци.

Бѣдна невоинишки семейства.

Въ гр. Варна има доста бѣдни невоинишки семейства, за подпомогването на което Вар. Община склучи заемъ въ размѣръ отъ 500,000 л. Въз основа на туй, че сж прѣдстоятъ коледнитѣ празници ѝ новата година налага се длъжностъ на комиснитѣ да установятъ уреждането на списъцитѣ и почнатъ раздаването необходимата помощ на нуждающитѣ се бѣдни варненски семейства.

КРАЖБИ И ОБИРИ. въ III и IV участъци се извършиха редица кражби. Въ кѣшитѣ на Христова Тенева, Василъ Перелинговъ и Мария Христова крадци задигнали копринени йоргани, мъжки и женски дрехи, обуца и пр. Респективнитѣ приставъ на тѣзи участъци е хваналъ крадцитѣ и заловилъ у тѣхъ сички обрани вѣщи. Указало се, че и тия кражби сж извършени отъ сжитѣ крадци за дѣто съобщихие въ миналия брой на вѣстника си.

Реквизирани картофи

До редакцията на вѣстника ни се получи анонимно писмо

съ слѣдното съдържание: пишете за земаме мърки за прѣдпазване отъ скжпотия на съестнитѣ продукти. Ала пишете нѣщо и кой ще плаща 6000 кгр. картофи, които реквизи. комисия остави да измръзнатъ и днесъ се плаща, които ги изхвърлятъ. Ние не допускаме истиностъ въ туй съобщение, ала за сѣки случай нужно е едно малко освѣтление по въпроса.

Германски свѣдения

Западенъ фронтъ

БЕРЛИНЪ, 8 дек. Германска главна квартира. Нашиятъ брѣгови батареи отблъснаха неприятелскитѣ канонери, които вчера подиръ обѣдъ се явиха прѣдъ Вестенде.

По цѣлия фронтъ станаха силни артилерийски боеве; Нанолко наши атаки бѣха увѣнчани съ успѣхъ.

Една наша въздухоплавателна ескадра нападна мѣстимостта Поперинге, взелътъ на много неприятелски пѣтища, за да попрѣчатъ на сношенията.

Единъ английски бипланъ е билъ сваленъ при Брюге; авиаторитѣ сж убити.

Източенъ фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 8 дек. Положението е неизменено.

Балкански театръ.

БЕРЛИНЪ, 8 дек. При боеветѣ сѣверо-източно отъ рѣката Тара, сж били взети допълнително още 3 тежки оръдия и 2 полски. Вечера станаха при Мойковацъ нѣколко боеве, които се завършиха за въ полза на австро-унгарскитѣ войски. Нѣколко стотинъ плѣнници сж взети. По германскитѣ — български воени части нѣма промѣна.

ЛУГАНО, 8 дек. Днесъ когато вниманието на цѣлия свѣтъ е обрнато къмъ разрѣшението на грѣцкия въпросъ, извѣстията които идватъ отъ Грѣция сж много неясни и често противоположни. Неясността на тамошното положение е необяснимо. Нолко забърнано е положението тамъ, може да се

види отъ съобщенията на кореспондента на Миланския в. „Соколо“, гнъ Магрини, че всѣкидневния тренъ отъ Солунъ за България, носи нови войски на съглашението за бойния фронтъ.

Споредъ други извѣстия, англичанитѣ и французитѣ възнамрърватъ не да задържатъ само Солунъ, но и цѣла грѣцка Македония. Този начинъ на дѣйствиетвие да се разполага съ неутрална страна, отъ всички се осжда, още повече, че съглашението прѣдъявява прѣтенции и надъ Кавала.

Всѣ таки грѣцкото обществено мнѣние е горчиво обидено за това че е потѣпкавъ грѣцкия суверенитетъ.

Едно съобщение отъ Парижъ казва, че нови недоразумѣния се появили между грѣцкия генераленъ щабъ и съглашението, понеже това послѣдното си позволява въ голѣма свобода въ движение на войскитѣ.

Парижкия в. „Матенъ“, съобщава: Недоразумѣнията между Грѣция и съглашението достѣгатъ само желѣзницитѣ и телеграфитѣ; персонала по линията Солунъ—Дойранъ ще си остане пакъ чисто грѣцки въпрѣки това, че съглашението желае да назначи свой персоналъ. Грѣцкото правителство е протестирало за гдѣто сж били задържани грѣцкитѣ параходи „Дирфия“, „Пандия“ и „Ралия“, които били реквизиранни отъ грѣцкото правителство за да докаратъ жито отъ Америка; тѣзи параходи бѣха отъ начало задържани въ Алжиръ, слѣдъ това сж били освободени, но на другия денъ сж били повторно задържани.

В. „Куриера Дела-Сера“ говорейки за несъгласието между войскитѣ на антантата и грѣцкитѣ войски казва, че отношенията помежду имъ немогатъ дт се нарекатъ като приятелски.

ПАЗЕТЕ СЕ ОТЪ ШПИОНИ.

Hütet Euch vor Spionen!

Печатн. „Зора“ — Варна.

Eine Rede des Barons Kato.

„Die Neue freie Presse“ schreibt folgende Korrespondenz von ihren Mitarbeiter * in Schanghai. Der frühere Minister des Ausseren, Baron Kato, hielt in einer Versammlung seiner Partei über Japans Beziehungen zum Weltkrieg eine Rede, die Aufsehen erregt. Wieder einmal, sagte er, haben die Verbündeten; diesmal die Russen, uns um Übersendung von Soldaten gebeten. Davon kann aber gar keine Rede sein, denn der Krieg in Europa geht uns absolut nichts an. Zwischen uns und Deutschland existiert überhaupt kein Casus belli. Unsere Truppen brauchen wir im eigenen Lande; sie sind keine Söldner. Ausserdem welcher Vorteil oder welcher Ruhm würde uns wohl aus einer Expedition nach Europa erblühen? Was können wir dort wohl mit hunderttausend Soldaten ausrichten? Nichts. Woher sollten wir fern die vielen Schiffe nehmen um diese Truppen zu befördern? Wir haben sie nicht. Und ebenso wenig haben wir das hierfür nötige Geld.

Angenommen, Deutschland würde besiegt werden, wie könnte es uns entschädigen? Durch Geld kaum, denn selbst das reiche Deutschland würde nicht genug Geld haben, um alle seine Gegner befriedigen zu können. Und Gebietsabtretung? Wo? In Deutschland selbst? Das ist ja lächerlich! Oder in Afrika? Dort haben wir absolut keine Interessen.

Bedauerlich ist es übrigens, wie wenig Hilfe England seinen Bundesgenossen bietet. Jetzt, nach einem Jahre des Krieges, ist noch nicht die mindeste Besserung im Heere der Verbündeten zu bemerken. Ihre militärischen Mittel sind heute noch so ungenügend wie zu Anfang. Lasset England den Russen helfen. Das ist der berufene Helfer, nicht wir. Wenn wir den Russen zu billigen Preisen Munition liefern, so haben wir unsere Pflicht vollauf getan. Eine weitere Verpflichtung erwächst uns aus unserem Vertrag mit England gewiss nicht. Was England heute so schwach macht ist sein übertriebener Individualismus. Wie ganz anders, wie unendlich patriotischer war doch unser Volk während der Kriege mit China und Russland. Steht denn nicht Englands Existenz auf dem Spiele? Man scheint sich darüber in Grossbritannien nicht recht klar zu sein. Das eine wenigstens hat dieser Krieg bewiesen: Deutschland ist al seinen Gegnern unendlich überlegen!

legen! So spricht Baron Kato, dem man nachsagte, er sei „englischer als die Engländer“, so spricht der Staatsmann, der im Jahre 1914 so vollkommen von Englands Sieg überzeugt war, dass er Deutschland den Krieg erklärte.

ПОБѢДАТА на Германския гений.

Отъ 40 години насамъ, германскитѣ химици непрѣкъснато се занимаваха съ издирването формулата на изкуствения каучукъ, слѣдъ което се откъваше едно значително намаление цѣнитѣ на каучука и каучукови издѣлия и едно загиване на каучуковата индустрия.

Първиятъ, който даде идеята и започна своитѣ изслѣдвания е химика Бухардатъ, който откри, че въ безвъздушно пространство като се загрѣва естествень каучукъ, че като се прпусна СО₂ въглероденъ двуокисъ и кислородъ О каучука добива свойствата на тогава откритъ „Изопренъ“.

Едва къмъ 1909 год. обстоятелствата позволяваха да се продължи изслѣдването на попрактични начала. Тогава прочутия химикъ отъ Ерберелдъ Д-ръ Фрицъ Хофманъ доказа, че съ чистъ „Изопренъ“ и неговии съединения, които притежаватъ качествата му, можа да се добие едно съединение, което свършено има свойствата на естествения каучукъ.

Отначало бѣше мжно добиването на „Изопрена“ въ голѣмо количество, тѣй като го добиваха отъ каменнитѣ въглища, които го притежаваха въ малко количество, по късно сполучиха да го добиятъ въ по-голъмо количество. Въ 1909 год. 1 кгр. Изопренъ коштуваше 1000 марки.

Бласодарение на неуморимитѣ усилия на нѣмскитѣ химици и усъвършенствуването въ техниката, може да се добие изкуствения каучукъ.

Сега на послѣдъкъ се направиха първитѣ опити за изработване на изкуствени каучукови издѣлия, които се увѣнчаха съ успѣхъ.

В. Кьолнише Цайтунгъ съобщава, че сж били изработени първитѣ автомобилни гуми, като сж били подарени на Кайзера. Добиването по изкуственъ начинъ на каучукъ направи цѣлъ прѣвратъ въ каучуковата индустрия. Още повече въ тѣзи врѣмена, когато Англия се надѣваше съ липсата на каучукъ въ германската индустрия да принуди Германия, да се откаже отъ продължението на войната, тѣй като каучука е

единъ отъ най-важитѣ материали за всичкитѣ потребности. Извѣстно е, че произведението на каучука постоянно на малъ, когато отъ друга страна, употреблението му въ индустрията постоянно се увеличава. Ето защо цѣната на естествения каучукъ постоянно се увеличава.

Усилията на германскитѣ химици се увеличили съ успѣхъ и днесъ Германия не е заплашена отъ липса на суровъ материалъ за каучуковата си индустрия. Цѣната на каучуковитѣ издѣлия слѣдъ тази побѣда на човѣшкия гений, значително, ще се намали. Много отъ плантацияитѣ въ Конго и Африка изгубватъ вече своето значение тѣй като доставяне естествень каучукъ изнесенъ на борсата, винаги ще бива подбиванъ по цѣна отъ искусствения.

Цѣлуката на смъртта.

Тихо. Замрѣ послѣдния екъ отъ страшния бой... Бавно се спуща нощната тъмнина, увирайки се по земната повърхност, като закрива отъ блуждающитѣ очи на раненитѣ войници тѣхнитѣ вѣчно заспали брата...

Близко до окопитѣ сж нахвърлени нѣкакви тъмни маси, които постепенно изчезватъ въ нощта. Тѣ пѣшкатъ, охкатъ... воплитѣ имъ съ послѣдни усилия се издигатъ и замиратъ...

Нощъ... Нѣидѣ далечъ се вижда бѣлосивата мъгла, която иде, иде... Раненъ, трѣскавъ войникъ я зърна...

„Ангелътъ на смъртта иде“, глухо изпѣшка той и се опита да избѣга.

Ангелътъ на смъртта се чува отъ всички страни. Трѣскави горящи очи слѣдятъ лѣтящия бѣлъ плащъ, който ей сега ще ги стигне, ще ги обгърне и ще имъ подари своята единствена ледена цѣлуката.

Глухъ шумъ се донася отъ послѣднитѣ усилия на умирающитѣ да избѣгатъ... Напразно...

Крайния войникъ съ широко отворени очи вижда бѣлия ангелъ до себе си, надъ себе си. Искра да вика — късно... до устнитѣ му се допиратъ двѣ други устни, студени, умъртвяющии...

Силно гърчене... глухъ стонъ... всичко тихо... Душата се вий нѣидѣ високо, високо...

Втори — трети... всички, всички той цѣлуна, никого не забрави...

Тихо... тъмно... Мъглата бавно се вдига уморена да носи толкова души... Пакъ тихо... тъмно... Тихо...

Войната е обявена!

„Ура“, мобилизацията обявена извика заплхтено малкото Цвѣте и се втурна въ стаята при болния си мжжъ.

Изведнѣжъ то се прѣкъсна, сърдцето му болезнено се сви, като виде тѣжния погледъ на болния; радостта запрѣвъ още дѣтскитѣ ѝ очички и тя бавно се приближи до него.

Мобилизацията е обявена — каза Цвѣтето тихо и помилва болния по челото. Мжно ли ти е, че не можешъ да видиши запаснитѣ войници? Ако искашъ, ще ти прѣмѣстятъ дългия столъ до прозореца, за да гледашъ. Искашъ ли?

— Ахъ не, остави или... както искашъ. Прѣмѣсти го — промълви болния и се помъчи да се вдигне отъ леглото.

— Чакай, чакай, извика Цвѣтето, като му помагаше да стане. Добрѣ ли ти е сега? пита ше постоянно то ѝ оправяше одеялото ту отсамъ ту отатъкъ.

— Вижъ, вижъ колко селяни съ торбички прѣзъ рамо минаватъ вънъ. И тѣ ли отиватъ

войници? Защо не се радвашъ Сашо. Вижъ войницитѣ съ пѣсни отиватъ въ казармитѣ. Ахъ, колко сж весели... и малкото цвѣте продължаваше да бѣбри безъ да забѣлжи, че Сашо отдавна прѣстана да го слуша; погледа му впитъ нѣидѣ далече, слѣдящъ невидимата си мисль.

И ето, вижда се младъ токущо произведенъ офицеръ, плеленъ съ енергия и красиви мечти за бждащето, оставенъ самъ на себе-си въ непознатъ градъ. Родители далечъ, нѣма никой близкии. Единъ денъ срѣща една госпожица, почти дѣте, запозна се, обикна я и се ожени за нея. Какъ стана всичко това не може да си спомни твърдѣ добрѣ. Послѣ... какво бѣше послѣ? Ахъ да, понеже тя имаше още дѣтско личице, всички го смѣтаха за неинъ братъ, искаха да ги запознава съ нея. Той страдаше много отъ това.

Какъ се разболѣ, не си спомня твърдѣ добрѣ. Само знае

ше, че щомъ телеграфира на Цвѣтето, което бѣше при родителитѣ си на разходка, да си доде, то веднага трѣгна, и когато доде, го завари на легло. И ето вече пети мѣсець какъ той лежи, а тя, дѣте още, играе около него. Изведнѣжъ за първи пѣтъ, откакъ е боленъ, му мина прѣзъ ума „дали ѝ омръзнахъ вече“ и нѣщо като-че го смрази.

Сашо, Сашо, викаше Цвѣтето вече дълго врѣме и го дърпаше за ржката. Нали и ти ще отидешъ, кога се объяви война? Нали ще оздравѣшъ до тогазъ? Ала защо мълчишъ? Кажки кажи...

— Да, да, да, повтаряше той болѣзнено. Значи, омръзнахъ ти вече, ти искашъ да отидана бойното поле. Тѣй ли мило Цвѣте?

Ала какво, защо се забърка Цвѣтето, нали всѣки е длъженъ да отиде щомъ го вика отечеството, още по-вече ти, който си офицеръ. Кой ще води твоитѣ войници? Нали ще отидешъ, кажи. И-тя почна да подскача весело около него.

Сърдцето му се кжсаше отъ болка, като виждаше това дѣте да се радва. То не знае, че той никога не ще стане вече, може би, слѣдъ единъ мѣсець най-късно...

— Боже, Боже, да ѝ кажа ли, че съмъ туберкулозенъ и че скоро ще умра — се питаше за стотни пѣтъ вече той.

— Да, Сашо, знаешъ ли, азъ мисля, че когато има война, ако единъ мжжъ умрѣ въ кжщата си, а не на бойното поле, той не заслужава да го обичатъ. Нали и ти сжщото мислишъ? Щомъ нѣкой не отиде въ строя, значи, че е страхливецъ. Сашо не е страхливъ — каза гордо Цвѣтето и се усмихна.

Какъ ѝ се искаше да го види застаналъ на чело на войницитѣ си! И то ще бжде — си помисли тя и се загледа на у лицата.

Бавно се нижеха днитѣ. Но най-мжчително бѣше това очакване за Сашо, който отъ денъ на денъ ставаше по-злъ. Той постоянно мислѣше за послѣдния си разговоръ съ Цвѣтето, ако не замине, когато се объяви война, тя не ще го обича вече.

Една нощ, когато цѣлиятъ градь спѣше, чува се широкъ камбаненъ звънъ; втори, трети...

Войната е обявена — си помисли Цвѣтето и скочи отъ леглото ти.

— Сашо, Сашо, войната обявена — извика тя и загледа радостно въ очитѣ му.

— Войната обявена, едвамъ прошепна той и му се стори, че всѣки камбаненъ ударъ се забива дълбоко въ неговитѣ гърди, нѣщо се изпрѣчи въ сърцето му, той се задушава.

— Цвѣте, едвамъ простена той и очитѣ му се прѣмръжиха.

Стори му се, чо лѣти носенъ отъ камбанния звънъ и отива все по-високо и по-високо.

Сашо! — се чува отчаяния викъ на Цвѣтето и заглѣхва...

Бавно се носятъ изъ стаята мелодичнитѣ звуци на камбанитѣ и като-че-ли тѣнъкъ плащъ обвива затихналия животъ.

Слабо се дочува шумътъ на растящата тѣлна на улицата: Войната е обявена!